

lignende Forbehold som det, der stete med Hensyn til Renter og Udtag for 1875—76. Det findes i den foreliggende Betænkning Side 112 og lyder saaledes: „Ikke-Opsvuldsen af det her givne Lovbud maa betragtes som en Forøgelse af Gjælden til Sorø Akademi og maa finde sin Afgjørelse ved Regnskabet for 1877—78, i hvilket Finantsaar den i Theateraaret 1876—77 paadragne Gjæld skulde tilbagebetales.“ Her er ingen Opsvulmen af Fordringer fra det ene Aar til det andet, men kun en Fastholden af det samme Standpunkt, og ogsaa dette Angreb er saaledes aldeles uberettiget. Sluttelig antes det over, at jeg i Statsrevisionens Betænkning ved Siden af alt dette meget Sørgelige angaaende Theatret ikke har fremhævet det Glædelige, som fremkommer ved det sidst afslagne Theaterregnskab for 1877—78, og som vidner om, at Theatret nu er isærd med at erhverve sig et Overskud. Det antydes endog, at dette maasse finder sin Forklaring i, at det har stillet sig saa heldigt; thi naar Noget er uheldigt, saa rygtes det vidt omkring, men naar Noget er heldigt, saa er man ikke tilbøielig til at meddele det. Denne Anke er af samme Art som alle de andre. Jeg har allerede oplyst, hvorledes den ærede Minister har afsøgt min Beggjæring om at faae Dplysning om det sidst afsluttede Theateraar, inden vi afgave vor Betænkning om det foregaaende, og om hvorledes han endog vilde gjøre gjælbende, at vi kun kunde fremkomme med en saadan Beggjæring ved, at vi glemte, at Theateraaret endte den 30te Juni. Naar vi have faaet en saadan Afvisning, er det en Selvfølge, at vi ikke oftere gjøre Spørgsmaal i den Retning, og derfor kunde jeg selvsølgelig heller intet meddele forrige Aar om Theatrets Regnskab for 1877—78. Hvad den ærede Minister har havt at anke over, maa han saaledes tilskrive sig selv, og i Anledning af de lidet imødekommende Svar, jeg desværre saa ofte har modtaget fra ham, kan jeg ikke undlade at tilføie, at jeg ogsaa har havt den Ære som Statsrevisor at staa i Forhold til flere Marine-ministre, men, uagtet der selvsølgelig har været forskellige Meninger imellem os om flere Punkter, har jeg aldrig mødt saadanne Besvarelser fra deres Side; jeg har altid modtaget fyldige og klare Dplysninger om Alt, og har derfor ogsaa med Hensyn til Marineministeriet kunnet meddele Rigsdagen ganske anderledes fyldstgjørende Dplysninger, end det har været muligt ligeoverfor Kirke- og Undervisningsministeriet. Endnu skal jeg bemærke, at Theaterchefen har i det andet Thing udtalt sig om Statsrevisionens Betænkning, men da han ikke kan være tilstede her, skal jeg ikke gaa nærmere ind derpaa. Jeg skal kun nedlægge en bestemt Indsigelse mod forskellige Anker, han gjør mod Statsrevisionens Betænkning. Men eet Punkt er der dog, som han anfører, og som tillige er fremhævet i Betænk-

ningen af Mindretallet i Udvalget; dette skal jeg derfor tillade mig at gaa lidt ind paa. Det er nemlig sidste Linie af Mindretallets Betænkning Side 9, hvor det udtaler, at et Spørgsmaal Statsrevisorerne have reist, og hvori vi have fundet Tilslutning hos Flertallet af Udvalget, er blevet fuldstændig klaret ved Theaterchefens Udtalelser i Landsstinget. Derved finder Mindretallet „Gaaden løst“; men dette kan jeg paa ingen Maade indrømme. Spørgsmaalet er nemlig, hvorledes det kan gaa til, at Ministeren den 28de Februar 1877 kan approbere et Budget, hvori der den 31te Januar, altsaa en Maaned forud, findes en Overskridelse, som aldeles ikke er optagen paa dette Budget. Det er en Gaade, som endnu ikke er løst. Det er ganske vist oplyst af Theaterchefen, at denne Udgift har fundet Sted endnu tidligere, men det, at den finder Sted endnu tidligere, forekommer mig endnu mere at være Grund til at optage den paa Budgettet. Der er fremdeles oplyst, at den har tidligere staaet paa en anden Konto, men først den 31te Januar overførtes paa den sidste Konto; men ogsaa saadanne Ting skulde være af dem, der optoges paa Budgettet; thi en af de Grunde, Theaterchefen anfører for den sidste Approbation, er netop, at der var flere Ompostinger, man vilde gjøre forinden. Det er derfor saa langtfra, at Gaaden er løst, at det netop er blevet vanskeliggere at besvare, hvorledes det kan gaa til, at man i Slutningen af Februar kan stadfæste et Budget, hvori der allerede Maaneber isørveien var gjort Overskridelser, som ikke staa optagne paa Budgettet. Men ogsaa dette vilde maasse være klaret, hvis Svaret, som vi havde østet i denne Henseende, var blevet et noget andet, end det blev. Man maatte naturligvis antage, at Scenegalvet var repareret paa en Tid, hvor Theatret ikke var i Virksomhed, og da Budgettet var approberet i Februar 1877, maatte man formode, det var stet, efterat Sæsonen var tilende, altsaa i Juni 1877, og dette antydede jeg i en Forespørgsel til Ministeriet, idet jeg ønskede Dplysning om, hvorfor Overskridelsen ikke kunde være forudsat i det af Ministeriet den 28de Februar fremsatte Budget. Derpaa fik jeg aldeles intet Svar. Jeg fik et Svar, som er anført Side 117, og som angaar andre Ting, og først da jeg samtidig erhvervede mig Hovedbogen fra Theatret, saae jeg, at den saa langtfra var afholdt i Juni 1877, at den allerede den 31te Januar samme Aar var opført paa denne Konto. Derved optød det Spørgsmaal: hvorledes kan det gaa til? Nu have vi erfaret, at det ligger langt tilbage i Tiden, ja endogsaa i Slutningen af det forrige Theateraar, og saa meget besynderligere er det, at det ikke er opført paa Budgettet.

Timestad: Det lange Foredrag, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Spøgsbro) nys holdt, var væsentlig adresseret